

పీఠిక.

శ్రీ మాతండిగారు నావిద్యాబుద్ధి
 కాశలప్రశామముల విషయమై శార్వరి సంవ
 త్సరమున (1839 సంవత్సరము కొనను) నన్ను
 శలకత్తాకుఁబంపిరి. అక్కడ నేను కీలక సంవత్స
 రము తుది మాసముల వరకు (1849 సంవ
 త్సరారంభమున కొద్ది మాసముల వరకు) నుం
 టిని. అప్పుడు నాయుపాధ్యాయులలో నొక
 కైయుండిన శ్రీ యుక్తబాబు రామచంద్ర) మి
 త్రుగారి సత్సహవాసము వల్లను, మహనీయు
 డైన శ్రీరాజా రామమోహన రాయల వారిచే
 విశ్రుతి (1830) సంవత్సరమున స్థాపింపఁబడి,
 మహర్షియని యెన్నిక కెక్కిన దేవేంద్ర
 నాథ తాకురుగారి చేత నుద్ధరింపఁబడిన
 “పక మేవా ద్వితీయమ్” అనునట్టి బ్రహ్మస
 మాజములొని వారిచే శ్రుతి స్మృతులలో నుం
 డినంగ్రహింపఁబడిన గ్రంథములను చదువుట వ
 ల్లను, నాకుఁగలిగిన తత్త్వదింతయు, నేనుమరల
 విశ్లాఖపట్టణము వచ్చిన ఓమ్మటను నాకుటుం
 బము వారికిఁబ్రసాదిగా మత గ్రంథోపదేశక సం

(౨)

తరివారైన మహామహాపాద్యాయ శ్రీపర
వస్తు వేంకట రంగాచార్యులయ్యవారలుఁ గారు
వలన నేను విన్న వేదాంతార్థ రహస్యముల వ
ల్లను, ఇతరగ్రంథముల వ్యాసంగమువల్లను, నిస్స
మాభ్యధికుండె య పార కరుణానిధియై యుం
డు పరమాత్మను పాసిండుటయె కర్తవ్య మను
వా యభిపా)యమును బలపఱచి నాకు మిక్కిలి
యానందమును గలిగింప, సంస్కృత భాషలో
నుండు నట్టి వేదాంత వాక్యములకు తెనుఁగున
సరియైన గీతములు రచియింపిందిన బ్రహ్మవిద్య
గాన పూర్వకముగా నందఱకును తెలిసి కొన
సులభ మగు నని తలందినేను పార్థివ్యఁగా ఆ
శ్రీపరవస్తు వంశకలశాబ్ధి కళానిధియగు మహా
మహాపాద్యాయశ్రీవేంకట రంగాచార్యుల
య్యవారలుఁ గారు సిద్ధాంత నామ సంవత్స
రమునం దొడంగి యెనుబదినాలుగు గీతములు ర
చియింపిరి. అందు బహుశర గీతములకు సంగీత
విద్యాధురంధరులని పే రెన్నికగన్న ధారాజ్ఞ
మాధవరావు పంతుల వారును, కొద్ది గీతములకు
సంగీతవిద్యాతత్త్వజ్ఞులును వీణావాదనప్రవీణు
లునగు ముమ్మూరి వెంకట శాస్త్రిలుఁ గారును,

(3)

ఒకటి రెండు గీతములు మాత్రము పూర్వ కాల
మున విషయ సగర సమస్తానమున సంగీత విద్య
యందును వీణావాదనముందును సర్వంశవ ప
శ్చ గలిగి నుచు సిద్ధులై యుండిన పెద్ద గురురా
యోచాగ్యుల వారి మనుచును తత్సమ్యక్తులైన
సగురరాగూచార్యులుఁ గారును, రాగతాళము
లు గుద్దిరి- అవి నా యుపాసనాకాలముం
దు పాడింపబడుచు నాకు ఆనంద సంతోయ
కములై యుండినవి- నుజియు నపుడు స్థాపించఁ
బడిన గాయక పాఠశాలయందు ఆనేకులకు నే
ర్పింపం బడియు నీవరకు రెండు పర్యాయములు
ముద్రింపఁబడియు చాప్రదేశములను భక్త జనా
హ్లాదకములుగా వ్యాపించి యున్నవి- మఱల
నిపుడైనై గా నిరువదియెనిమిది గీతములు ఆమ
హానుజుల పాఠ్యముల వారిచే రదియింపఁబ
డినవి- వీరి యన్నఁ గారు చాల్యమున నె శాస్త్ర
పాండిత్యమునను సరసకవితా ప్రాగ్భిని కూర్చి
కెక్కి మహానీయులై యుండిన శ్రీ రామాను
జా చార్యయ్య వారలుఁ గారి పుత్రులు శ్రీ
శ్రీనివాస భట్ట నాథాచార్యులయ్య వారలుఁ గారు
అష్టకభి మతానుకూలముగా నాయురువది యె

(౪)

నిమిది గీతములకు రాగతాళములనుర్చి పూర్వ
 గీతములతోఁ గలిపి యెనిమి దెనిమిది గీతము
 లాకొక్క యష్టకముగాఁ జేర్చి ప్రత్యష్టకము
 ననుపదేశాథఁగీతము లయిదాటు నుపాసనా
 గ్ధి నమసాగరమంగళాథఁగీతములు రెండు
 మూడు నుండు నటుల నమకూర్చి పదునాలుగ
 ష్టకములుగా విభాగించుర్ది- కాగా నీనూటపం
 డ్రెండు పనివత్సర గీతములు నిపుడు మూడవ
 పర్యాయమునుండిఁపంపితిని- ఇంక లోకులు
 ని యథాగౌరవమును గ్రహించి యుపయోగిం
 చి కొనఁ గోరుచున్నాను- జగత్ప్రసవితయును వ
 రేణ్యుండును జగత్ప్రతియు నపార శృపానిధియు
 నగు భగవంతునకు అపరాధియును మహాపాపియు
 నగు నేను నాధక్తి శ్రద్ధలతో నమర్చించు నుప
 హరంబుగ నిది యంగీకరింపఁ బడుఁ గాత.

ఓమ్ బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

శరణం॥ వైశాఖశుక	}	గొడే నారాయణ
వీశాఖపూర్ణిమ.		గజపతి రాయఁడు.

అం

హరిః ఓమ్

ఉపనిషత్సారగీతములు.

నాటరాగము. జంపెతాళము.

అనంతానందునికా గొల్వరే- మననమున నమ
నమున॥ (పల్లవి) ననంతా ॥ ఘనంబగు ధనము
క న్ననందనుని కన్నకా- ధనంత నె మనోహర
మనిధన ధనంబయిన॥ (అనుపల్లవి) యనంతా॥ ౨
మనమునకు మనమువీనునకు వీననఘజీ- వనము
నకు ననిశజీ వనమునగుచున్ । కనుగవకు కనుగ
వై మినుకునకు మినుకునై- కనుగవయు మనము
మినుకెనని కొనవనఁగా, ధనరుచుం బనుల
నవి యొనరించ మొనయునెడ- ననఘసాధన
మతాననఁగ నివియును నిచుర । నునికిఁ జెంది
నమే ల్కనుచుండిమనకు వల-సినవానినొనగూ
ర్చి యనయంబు ధనరునల॥ (చరణము) యనం
తానందునికా గొల్వరే॥ ౩.

త్రికధిరాగము. రూపకతాళము. (౨)

మోదించి యనరయ్యా॥ (పల్లవి) మో॥ ౧॥ ఆదరం
బుతో బ్రహ్మ వాదులపలుకులనా॥ (అను) మో॥ ౨
అనందమయుడైన వానివలన జగముగలిగె ।
స్థానముగదితుదనందెలీనంబగున్ । వానిఁజెంద

(-1)

లేకవా జ్ఞానసములు మరలువాని। జ్ఞానంబు
గలుగ వెందు నేనిభయము గల్గుడు॥ వానిదెప
రమానందము దానిలవము లితరులందఁ బూ
నుదురా పరవస్తువే ధ్యానమునకు నాస్పదం
బు॥ (చర) మోదిందివిసరయ్యా॥ 3.

సావేరిరాగము- త్రిపుటతాళము. (3)

కోలా హలములుచేసెద- రేలా ఓలోకులార!
కోలా॥ ౧॥ లీలాశీలునిశుభగుణ! జాలుకతాస్వ
మిని దెలియక॥ వేలకొలది విరుద్ధకఠినమ రా
లాపము లనయము సలుపుచు ॥ కోలాహల॥ ౨॥

ఏలనొక్కో యీశుఁడు కొండఱు- బోలరా
ని ముడములఁ దేల్చుక॥ గేలిఁ జేసి కీడులనిత
రుల- నేలఁజాలనే చుక॥ పాలనిమనఁబక్షపా
తమో జాలితేదొ సర్వే శ్వరునకు॥ నాలింపఁ
డొయారతఁధ్వనులని యాలపింపనేల॥ కో॥ 3.

ఆలకింపుఁడాతని దూరెద- రోలినెచటను
డి నచ్చితిరో॥ మోలనున్న మోసపు సామ్నా
లకిలఁ- బ్రాలుమాలి పరమా ధకమ్మని॥ కేలు
పాచి గంతులువేయుచు॥ చూలి శుష్క దుఃఖ
ముఁ జెందెడి- పాలసులక బాలుకవలెఁగని మే
లమఁడ మేరలమీటిన॥ కోలాహల॥ ౪.

(౩)

వరాళిరాగము- జంపెతాళము. (౪౪)

కొనవలయు వేదాంత ఘనసారము॥౧॥ మన
సంబు గలగురుని గనియతని కరుణ॥కొ॥౨॥

కనుగొనఁగఁద్రయితదంగనికరముతోడన్ |
విననపర విద్యపర విద్యదగుఁజూడన్ | తనివిదీర
నక్షర మనవయవ ముగ్రహృత్ | మనింద్రియ
మవ్యయం బనణువస్థూలం॥ బనిధనమగుభర
స మనిస్వన మస్పర్శ-మనిరూప్యమ వణం
బదియెపరజస్తువని॥కొనవలయు॥ ౩.

అతాణారాగము- రూపకతాళము. (౪౫)

తెలియవలయుఁ దీరముగా ॥౧॥ తొలుతలే ది
ల మొదలుగ-నలయొకండె కలడంచు॥దెలి ॥౨॥
తలంప నెడుతపంబుననె- చలాదలముజగమెల్ల |
నలంతలేకలరించె. నఖిలేశుండ | గలిగెనతనివల
నగకల-బతేంద్రియప్రాణంబులు | నిలయనిలాన
లంబులును- జలంబులును చడలుమఱియు॥ ద
లకేవానివలన నెకరు-వలియుమిన్ని వజ్రియురవి |
జ్వలనుండును స్వకృత్యములు- సలుపుదురదెప
రవస్తువు॥ తెలియవలయు॥ ౩.

తోడెరాగము- ఆదితాళము. (౪౬)

ఏమందుమయ్యా- ఓమహత్మని ॥ నేమం॥౧॥

(౪)

నామరూపపరి గామమునీయెడ | లేమి జేసిన
గామముగనలే | మేమందుమయ్యా || ౨ ||

సామివైనను జడరూపుడవని- లేమ
నియననలేముగదా | కామ మోహములునీ మొ
దలగునవి- లేమి నరుడ వనలేము గదా || యే
మననీవంట యేదియుఁ గావంట- కామితాథా
ములుగలుగు ఘనుడవంట | నీమహిమముగన
సామధ్యము మా- కేమియు లేదని యెఱుంగ
వెనుటిని || నేమందుమయ్యా || ౩ ||

హరికాంభోజి రాగము-రూపకతాళము- (౭)

ఆతనికేఁ జేతునతుల || నాతని || ౧ || స్ఫిటజగ ధ్దే
తువై- నీతివిధృతి సేతువై | మాతపితయునగుచు
సర్వ- భూతజాత నేతయైన || యాతని || ౨ ||

ధూతసర్వదోషుడై- పోతపంచ భూతుడై
చేతనాచేతనముల- తాతయై ధాతయై || ఆతఁ
డె యిడువీతి హూత్ర- జాత ప్రద్యోతనజై |
వాత్మకశఁ సాతారా- వ్రాతములకు ద్యోతనం ||
|| బాతనికేఁ జేతునతుల || ౩ ||

చేగడరాగము- త్రిశుటతాళము. (౮)

దేవుని నెవ్వఁడు- దెలియు చున్నాఁడు || దే || ౧ ||
అవాసము లేక యేవత్కంచు || దేవుని నె || ౨ ||

కరములేక పని గావించు వాఁడు! చరణ

(౫)

ములేక చరియించువాఁడు | కరణములేక గో
చరములఁ బరికించి | భరము లేక జగము భరి
యించువాఁడు || తరణి శశధర తార కాగ్రహ-
ధరణిమండల ములను జేసిన | పరుని శ్రీనారా
యణగజప- తిరాను రక్షకుండగు || దేవుని || ౩ ||

దర్బారురాగము - జంషెతాళము. (౯)

వానిఁ గన్సెన నెంత - వారము మనమంత || ౧ ||
ఈనిఖిల లోక మె- వ్వాని యెల్బుడియయ్యె || ౨ ||
ఏ నెటుంగుదు నన్న వానికే కానరాఁ |
డే నెటుంగుదు నె యను వానికే కాననా |
నీనిఖిలకరణముల హేతువై యెవ్వాఁడు | గాన
రాడందటకుఁ గరణంబులన్ || తా నె గన్సొను
చువిదితం బవిదితంబుగాఁ | డీ నేలబయలుమఱి
భానుశశిబింబములు | నీనీ మేష ప్రభృతి కానే
హములు నె | వ్వాని శాసనమున నెవఁడిల్లుధృ
తములై || వానిగన్సొన || ౩ ||

దేశీయదర్బారురాగము - ఆఽతాళము. (౧౦)

గతియని తలఁచితేఁ గల్గు నె భయము || గతి || ౧ ||
పతులకుఁ బతియీ శివల కీశితదే | వతలకుఁ బర
మదై వతమైన యతఁడే || గతియని || ౨ ||

(౬)

అతనికిఁ బతియిఁగెయితి శయితుఁడు | పితయు
ను బ్రతియును వెదకిన లేరు | శ్రుతులనీరనిశక్తి
మతికృతి బలముల | ద్భృతములునమాజము లతు
లితము లైతగు || నతఁడతనుం డక్షతుండ కర
ణుం- డతఁడిం ద్రియ పతి పతిజగతికినధి | పతి
కారణమని శ్రుతుఁడగునతనిన్ - నుతి యించుట
యే హితము మన కతఁడు || గతియని || ౩ ||

గౌరీమౌళిరాగము- జంపెతాళము. (౧౦)

వీనరయ్య జనులార! విశదంబుగన్ గీవిన || ౧ || క
నుఁగొనఁగ దేవదే- వునిచేతి దీజగము || విన || ౨
మనసుకంటెను జవంబున నేగుచుండున్ |
ముసుమున్నయింద్రియంబులకుఁ బయినుండున్ |
చనఁడు చనుడవ్వునను సవిధమున నుండున్ |
మనకులొ వెలినుండి యునుదోఁపకుండున్ || ఆ
నయంబు నఖిలమా తనియందునఖిలమన్ |
నునతని గనువాఁడు గొనఁడే జుటప్పయును |
జను నెయిఁక పరునిధన వని తాదులంపుమతి |
యనఘ పరవస్సు వను ధనముచేకొనియుండ
|| వినరయ్యజనులార || ౩ ||

భగ్యాశిరాగము- రూపకతాళము. (౧౧)

వినఁడీ నిగమాంత వేద్యంబున్ || ౧ || కనుఁగొ

(2)

నునది ఘనసౌదామనిఁ బోలిన దనియెంచి॥౨

మనంబునెడు గుహలోన యనఘ పరవ్యో
మంబునఁ దనంత నె వెలుఁగుచున్న యనం
తుసత్యునిఁ ఘనమైన మనసంబునఁ గనుఁగొ
నిన జనవరుండుఁ దనముష్కాన్తము లెల్లఁ గొను
పరవస్తువుఁ గూడి వినుఁడీ॥౩॥

మధ్యమావతిరాగము- ఆదితాళము- (౧౩)

తరింప వలయుఁజుమీ॥౧॥నిరత ముభయంకర
మైననం॥ సరితాబ్ధిని యుగంబు లెల్లను॥౨॥

అరజసగ శరగరాగ్ని సితా విరహిత
నివాత సురుచిరధరణి శిరముకముకం ధరయు
ను సరిగా తిరముగొల్పియం తరంగ మందు
న్॥ కరణంబు సందరిందికొనుచు- బరబ్రహ్మ
మను తరణిబలంబున ॥తరింపవలయు॥౩॥

ఖమాజారాగము, రూపకతాళము- (౧౪)

చింతసేయ నే- నెంతవాడనే॥చింత॥౧॥అంత
మెందు నరయరాని- చింతచింతలైనపనుల నెం
తేని యెఱుగఁజేసి- యంతటవర్తిల్లు నిన్ను॥౨॥

సంతసింది తిరిగిననొకఁ డంతయుఁగన లేమి
చేననంతయ నెడు పేరుధరణి కనురెఁ గాదే॥
అంతరిక్ష మందుఁ జూడ నింత కన్న నెక్కు

(౮)

డైన్, వెంతలేసి చుక్కలన్న వెంచిచూడఁగా॥
నంతకుమఱి యంతలుగల వంతయునిను మంత
డైన్- బంతులవలెఁ బరగించున నంతమైన నీమ
మహిమ॥ చింత సేయనే॥ ౩॥

యముసాగాగము. ఆదితాళము. (౧౫)

అమితమహిమునకు - నమస్కరింత॥ మమిత॥ ౧
శ్రీమమువీరనుత్తమగుణ నిధియై- సమస్తలోక
రమణుడై నయా॥ యమితమహి॥ ౨॥

నమానతరువుననిమగ్నుడై నరు॥ డమితశో
కమున విముగ్ధుడై॥ శ్రీమమున నెవ్వని సుమ
హిమఁగనుఁగొని॥ యమబుడగుమ శోకముల
విడుచునా॥ యమిత॥ ౩॥

పూరికల్యాణిరాగము. రూపకతాళము - (౧౬)

పరమపురుషుఁ డొక్కఁడైరా॥ పరికింప నందట
కు॥ బరమ॥ ౧॥ స్థిరచరములనృజేయించి॥ సర
విఁబ్రోచి సమయించు॥ పరమపురు॥ ౨॥

ప్రజలెల్లఁ బృథువైన- నిజరూపమెఱుఁగలే
మి॥ సుజనులెవ్వరెట్లు తన్ను-భజియింతురో॥
అజడరూపుడై యెట్లు - విజయంబుఁ జేసి వా
రి॥ నిజమనోరథములెల్ల - నజస్రంబుఘటియిం
చు॥ సుజనావననిరతుఁడు శ్రవణగన్నాధుండనం

(౯)

తుఁ దజయుండునారాయణ యజపతిరాయక
తుకుండు! పరమ! 3 ||

పున్నాగవరాళిరాగము. త్రిశ్రుతతాళము. (౧౬)
పండితులెఱిగిన- పరమాథము! పండి! ౧ || రెం
డొక్కగుహల్ న నెండ నీడలవలె- నుండి శుభ
ముగొను చుండు ఖండితముగ || పండితు || ౨ ||

మండితమగునొక్క మ్రానుననిరము | నుం
డెడి పత్తులు రెండేకదా | మెండైన తొక్కల
దండితోనంగతి | నొండొంటి నెడఁబాయకుండు
గదా || అండబాయక యందు ఫలమునొ- కం
కు మెనవుచు నుండురుచితో | రెండవదిగొ
నకుండిమెఱయుచు- నుండు నది యుద్ధండమై
తగు || పండితులెఱిగిన || 3 ||

శుద్ధసారంగరాగము- త్రిశ్రుతతాళము (౧౭)
సుమతులార! పినరే || సుమతులార || ౧ || శ్రమ
ము లేక గర్వ గముండైన పురుషోత్తము
నిఁ గొల్చువారి క్రమములనెల్ల || సుమతు || ౨ ||

సుమహితధర్మగు తృప్తిమూర్త్యై కతుయఁ-
బ్రమదము నీవియుఁబ్రబలవతన్ | దమపూర్వ
లానగిలచ విష్ణుశక్త్యములెల్ల || గృహమునఁ బ

(౧౦)

చరించి కావవలెన్ | తమ తల్లివంశులు త్త
ములైన గురువులు తమకుదేవులనితలఁపవలెన్ |
శ్రీమమునవచ్చు సత్తములైనవారికిఁ-డ మశక్తి
భంగి నన్నము నీవలెన్ || శవము దమము
ప మము త్తమమున్ - భూమియు నప్రిమాద
మునిటు- లమరింఁనన్ విముక్తులగుచు- సమ
స్త కల్పములు గడతురు || సుమతు || ౩ ||

శౌరాష్ట్రరాము. త్రిపుటతాళము (౧౯)

కల్లగాదు వినరయ్యా || కల్లగాదు || ౧ || ఎల్ల వ
స్తువులకు నిల్లైన పరవస్తు | వల్లము నందు
సంధిలఁజేయుట మేలు || కల్లగాదు || ౨ ||

ఎల్లెడఁ గన్నులు నెల్లెడ మోములు | నె
ల్లెడ భుజములు నీశునకున్ | ఎల్లెడఁ గణము
ల్లెల్లెడఁ జరణము | లెల్లెడఁ గన్గొను నెల్లె
డ నుండున్ || ఎల్లవారలయుల ములయం-దె
ల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగ | మెల్ల గుణముల న
ల్ల నాతఁడె- వల భుండ్ని యుల్ల సిల్లుడు ||
|| కల్లగాదు వినరయ్యా || ౩ ||

హిందస్థానక పీఠాము. ఆదితాళము (౨౦)

కల్లగదుగా - కలుపము || కలుగదుగా || ౧ ||
ల మొలయనిలఁఫల పలుకుల నెల్లం - దొలగఁ

(౧౧)

జేసిని- మగలంకుఁ దలఁచినఁ గలు || ౨ ||

పలుకుల కునుచూ డుగలకు నలవిగా | కల
యకపోలయక వెలయుచు నలధీ | రులధీకలనల
కలవియైనని | మగలపరతత్త్వముదెలిసినవారికిఁ |
|| గలుగదుగా || ౩ ||

పూర్ణ-చంద్రిక రాగము-త్యక్త) జాతిలఘుపు (౨౧)
నరుండమృత గతిగనుక || నరుం || ౧ || నిరంజన
త మెరయుచున్ పరమ పురుషునరసఁ జేరి || న || ౨

స్ఫుగజ్జాతరూపరూప రాజదురుత రాకృ
తికా | సురుదిరున్ పరతరుకా నిరవయపున్ నిర్వి
కృతిన్ | చరాచరే శ్వరుకజగ త్కరుని సంత
రాస్యా | నిరంతరము స్మరించినన్ విరత సు
కృత దురితుఁడగుచు || నరుండమృత || ౩ ||

శుద్ధసావేరి రాగము ఆదితాళము (౨౨)

పిన్నవించుటకు విధితముగాక-యున్నదొకట
నీకున్నదే || పిన్న || ౧ || ఎన్నరాని మహి మో
న్నతిగలనీ | వన్నియు నింతకు మున్నెఱుఁగుదు
వఁట || పిన్నవించుటకు || ౨ ||

కన్నులు మొదఁగు కరణం బులుమా- కె
న్నియున్నవవి యిచ్చితివీ వే | చెప్పుగ నెపుడును
చెడకుండఁగ నవీ- తిన్నదనంబునం దేరగనీ

(౧౨)

వే || మున్నుమున్న యీ మన్నునుమిన్నును-మి
న్నదనమ్మన వెలయఁ జేసితఁట | అన్నిఁట
నీవై యున్న వాఁడవఁట-కన్నతండ్రి నను కరు
ణఁజూడు మని || పిన్న || ౩ ||

ఆనంద శైరవిరాగము. రూపక తాళము (౩౩)
భూరినమ పొరము లిం-పారసలుప శ్రో||
భూ || ౧ || ధారణినోం కారమయని-ధీరులోం
కారముననె | యారసికొనఁ గోరుదురా-చారి
నాపూరుషునకు || భూరినమ || ౨ ||

వైరి దేవవారముల | గోరి చుట్టు కొను
చుఁ గొలుచు | ఘోరతమో దూరువాస మీ
ఱఁదలఁప మేలగుక || సారెకుమఁ ధీరీతి ప్రేరకుఁ
డగు నారమణుని | చారునిభాసారముగని ధార
ణగొని మీరతనికి || భూరినమ || ౩ ||

లోడిరాగము. ఆదితాళము (౨౪)
భావనలో నేతలఁచి వేడఁగా | భరమా పగమా
నందఱునుని || భావ || ౧ || దేవ దేవుని దివ్యమహా
ను | భావునిఁ బగమ పావన నాముని || భా || ౨ ||

స్థానర జంగమ బగదాధారుని | భావవిశు
ద్ధునిఁ బాపవిదూరుని | నీకథంబుని యెఱుఁగరాఁ
డని | భావింపఁదగు గణపతిరాయ వరదని || ౩ ||

(౧౩)

లలితరాగము - ఆదితాళము (౨౧)

దొర కొనునె- ఒరులకు నది || దొరకొను || ౧ ||
స్థిరతాంతాంతః- కరణుఁ డనుచును | శ్చరిత
ములవలన- విరతినిఁ జెందక || దొర || ౨ ||

ధర హిత రుచిరము- లరసికొనుటను | స్థిర
మతులకు నా- దరణీయంబుట | పరహితకరత-త్ప
రులకు మేలగు | సురుచిరార్థులకు- దురవాపంబ
ది || ధరణిలోన నెవ్వరి చరితము లే- కరణినుం
డునా కరణివారిడగు! పరమాధమున చ్చరితు
లకగుఁగా- కరణచరితులగు దురాత్ములకు నది ||
దొరకొనునే || ౩ ||

ఇంగ్లీషు స్వరకృతి. (౨౬)

వినుఁ- డమృతతనయులాడరించు- నమృతరు చి
రమైన పదము- ద్యుమణి పగిదిఁ దోచుచుం -
చ మము నెడలు ధామమయిన- సుమహితా
త్ముఁజూచుటా-గమము దెల్పెఁగాననే-యమృ
తకూర్గమతనిదెలియు- టమరవింక నన్యపథము-
లమితకూపుఁడైనయా- యమలుఁగాంచియా
ర్పులాత్క- యందుఁదృష్టిశమమానగమ- గమ
నఫలముఁ గాంతురు || వినుఁ- డమృత ||

మాలాధరీరాగము - ఆదితాళము. (౨౭)

అనంబానుష్ఠానప్రదమగు- జ్ఞానంబునంబైన

(౧౪)

న్ననమునఁ - దానధ్యానస్థానంబగుట నె - లానా
నే || యానం || నానామానంబొనిందియతతి -
పూనకసూతాభ్యానునకుక - కలినహయముచ
త || ధ్యానస్థానజ్ఞానుండైనక - థానాధీనంబొని
స్థియితతి - వానికెసన్నంతానాశ్వంబు న్యూన
ముగాలోనొనీతి || వానందా ||

శంకరాభిరూపము - ఆదితాశము - (౨౮)

ప్రణయమునవిచ - క్షణముగాంతురఁట || ప్ర || గ
క్షణభంగురములఁ - దృణములనుచుమదిగణియిం
పుచుధా - రణపరవస్తువు || ప్రణయ || ౨ -

ప్రణవంబనియెను - తృణతనాత్మమా | గ్గణ
ముఁజేర్చిను - ప్రణిధానంబునఁ | గణియేయివీ -
క్షణముననువిల | క్షణలక్ష్యముత - త్తృణమునఁ ద
గులుక || ప్రణరహితముని గ్గణముగుణాకర -
మాణుతరములలో నణుతరముమహా | ద్గణము
లోమహామా బృణమగునిమార్క - రణమునర్వ
తారణము శరణమది || ప్రణయమున || ౩ ||

శాంభోజిరాగము - ఆదితాశము (౨౯)

తెలియుఁడీ పరతత్త్వంబిందే || తెలియు || ౧ ||
పలుతెలుగులయా శ్లోకదునొక్కనిఁ | దలఁచి
నపరమున ఫలమమ్మంబని || తెలియుఁడీ || ౨ ||

(౧౫)

తెలివీయిచ్చటనే గలిగిన స్వము | గలుగు
వేనిచోఁ గలుగు నెస స్వము | దెలిసికొంటేనే
బెలుచననినవాఁ | డలతత్త్వమున నలు సునె
లుఁగఁడఁట || తెలియుఁడీ || ౩ ||

తెలివిబలిమిమైఁ గలకననలవియె | తెలివితేద
నుచుఁ బలు కనలవిగా | కలఘువడియనుచుఁ
దెలిసినవాఁడే | తెలియువాఁడు మన దళము
లోననుచుఁ || దెలియుఁడీ || ౪ ||

రీతిగౌళరాగము- త్రిపుటతాళము. (౩౦)

కరుణింపవే ఓసామి! కరుణింపవే || ౧ || పరమ
పురుషా పరబ్రోతి- స్వరూపాని స్సమా
భ్యధికా || కరుణింపవే || ౨ ||

కరచరణముఖ కరణరహిత | చరస్థావర జ
గత్కృతః | నిరాకార నిరాధార | దురిత దూ
ర చరితధీర || నిరవయవియో నిరంజనయో-
నిరతిశయ గుణ గరిమపరిమళ | పరవ్యోమస్థ
రద్భిన్నయ- పరబ్రహ్మ పరానంద || ౩ ||

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము [౩౧]

వానికేయీ- వందనము || వానికేయీ || ౧.
జ్ఞానానంద- శ్రీనిధానంబై | జ్ఞానములకుతా.
నేనిదానమైన | వానికేయీ || ౨.

(౧౬)

ఈనిఖిల భువన- మిశ్రుడైనయె| వ్యానిచే
తఁబ్రభ- వంబుగనియెనె| వ్యానిలోపలని- వా
సమొందెనె| వ్యానియెడఁదుట- లీనంబునగు ||
స్వానుభావ వీక్షణాత్మ నిహితం- బైన యీ
చిదచి దాస్యక జగమె| లేనిసాక్షియైయెటుం
గుచును సు- జా నుడై తానయై పరుడైన ||
వానికేయీ || ౩.

సురటిరాగము- హాపకతాళము: [౩౨]
వివేకంబె తోడునీడరా నళల- వేదాంత గర
ణఁ జూడరా||వివేకంబె||౧|| ప్రవేశింపవలయు
నత్పథంబు- నివారింప వలయు దుష్పథంబు ||
ప్రవేశమగు తత్త్వచింత నిరతము- నివేషయ
ము లిహాపరంబులు || వివేకంబె || ౨.

పరానథఁ చింతమానరా మది - బరోపకృ
తిఁ జేయఁ బూనరా- దురాస్య సంగతికి బో-
కురా నడ- పరాధములు సేయఁ బోకురా ||
పర పనితలఁ బరికింపక పర ధనముల గణింప
క- పరమాధఁ మందఁ గోరి పరమపురుషు మ
ది నిల్పర || వివేకంబె || ౩.

తనూధమఁ మస్థిరంబురా దు- మనోర
ధము దుస్థరంబురా- అనంతమగు పడముఁ

(౧౭)

గోరరా ఆది- గనుంగొనఁగనిశ్చితంబురా॥ మ
నంబునం గనుంగొనం దనంతనే వెలుంగు జ్యో
తి నారాయణ గజపతిగా యనికీ వరము లూ
గఁగుపదము॥వివేకంబె॥ ౪.

నాదరామక్రియరాగము- త్రిపుటతాళము [౩౩]
అందేయా నందము ॥౧॥ అందము గాదన-
యందలి మహిమము। నందె యుండి యిర-
వందు ననంతుని॥యందేయా॥ ౨.

పొందుగఁ బ్రక్కల- ముందట వెనుకలఁ గ్రీం
ద మీదనయి- యందటకున్। డెందము లంద
లి- బందము తెడలిస- డిందని పదమిడు- వింద
గుచున్॥ ఎందుడిరుగుచు శందడికొ ఁగ- బృం
ద మగముం జెందుగతిఁదనుఁ జెందిచేతను లం
దటకొ సుఖ- మొందు మందిరమైన పురుషుని
॥యందే॥ ౩.

నాటకురంజిరాగము. ఆదితాళము. (౩౪)
మహిమముఁ దెలియకొ మననశమా॥మ॥ ౧.
అహహ యఖిలహృద్గుహనిహితుడై మహి
తుడైన యా మహానుభావుని ॥మహిమ॥ ౨.

మహియణు రేణువు మహాబ్ధి కణికయు।
మహిరాది దృతి మిణుఁగురునై। జహలము గం

(౧౮)

ధవహ మొక యూరుపు | నిహాయగం బణు వివ
రంబై || మహీ మండలము మాన్యత నేనిన మ
హాస్వస్థో నములు పురువులై | గహన మైనయే
ఘరుని గమగొనగ- సుహృదయలకుఁ దోచు
చుండు నాతని || మహిమ || ౩.

కల్యాణిరాగము - రూపకతాళము. [౩౫]

నిక్కమె పెంపెక్కుఁగాక - టక్కుఁ గలనే | ని
క్కమె || ౧ || మిక్కిలియగు తపము భవ్య- దృ
క్కైన తెలివీ గలుగ || నిక్కమె పెం || ౨.

పెక్కు- మనముతోడఁ బరుల ధిక్కరింప మ
దొంగోరి- ముక్కు మూయునంతనే మక్తిగల్గు
నే | చొక్కమైన శిక్ష నొరులు సూడలేని నెప
ముఁజేసి- యొక్క తప్పుఁ బలుకననిన యుక్తుఁ
డయ్యెనే | రొక్క మునకు భృత్యుఁడగుచు న
క్కతైనవనులు చేసి- యొక్క గురునిఁ డుపబం
ధ మూడిపోయెనే | ఎక్కుడైనశమముతోడనొ
క్కఁడఖలురందు గలఁడు- దిక్క తఁడని తెలిసి
యీసుఁ దక్కి మనసుతోడఁ బలుకు || నిక్క || ౩.

కేవల గౌళరాగము - రూపకతాళము. (౩౬)

నమ్మి జగ న్నాథుఁ గొల్పరే - ఓ జనులారా! || నమ్మి
జగ || ౧ || నమ్మిన సేనుమ్ము గలదో - నమ్మకయూ

(౧౯)

న్నను గలదో! నెమ్మనముననిరూపించి- యిమ్ముడి
విడహితముఁగాంచి॥నమ్మి॥ ౨.

ఇమ్మహి శోధింపఁగ నొక- సొమ్ము దొరకుఁ
చు నొకఁడు! నమ్మకలదు లేదటంచు- నరుఁడొకఁ
డనున్! ఇమ్మాటలలో మొదటిది- నమ్మినడచు
చో నొకప! క్షమ్మక లాభమ్ము గలదు- గాంచి
చూచిరక॥ వమ్మని నమ్మక చనలే శ మ్మైననుగల
దె హితము- నెమ్మిమీట నటు గావున నమ్మకిం
చి పరమార్థము॥నమ్మి॥ ౩.

నీలాంబరీరాగము- త్రిపుటతాళము. [౩౩]

ఆకంపింపవె- ఓమనసా॥౧॥ ధ్యానముననెం- దే
నితనకెన!లేని పరుఁడగు వానిఁడలఁచి॥యా॥ ౨.

నానావిధం- బైనజగంబు! లోనయైనదానిఁ
గానఁగరాని- తేనివశంబు! లోనిదనుచుఁబూని॥
దీరనీదొకఁడైరఁ గాదని- కానియాసలు మాని
బ్రతుకుబ! లోనెరపు మేలుచెయులునీ- పై
నఘములవ- మేని నెఱకొన॥దానందింప॥ ౩.

భరహరక్రియారాగము. రూపకతాళము. [౩౪]

ఆదంపకయ్యా! ఓదేవనీవె॥యా॥౧॥ ఆదిదే
వయఁఖిలవాడ! వేదాంతవేద్యరూప! నీదయయే
ఁకుమాకు! వేదితరం బేదియుమఱి॥యా॥ ౨.

(౨౦)

నీనారి గనకతేయు | వేదా భ్యాసము లర
ణ్య | రోదనములు త ద్వారములు | మేడ శ్చేదన
ములే || ఖేద మెసగఁ జేకుగుఱా- తాదులు భ
స్మాహుతిగం | గాదితీర్థ మజ్జనమ్మ- గాదె గ
జస్నానము మఱి||యాదరింపవ య్యా|| ౩.

కథసావేరిరాగము- ఆటతాళము. [౩౯]

స్వామికి నను- సారము|| స్వామికినను ||౧||
ధీమంతులకుఁ- ధ్యేయండ్డే చా | చామనోవి-
చార దూరుఁడౌ||స్వామికి|| ౨.

నామ రూపజ- స్తవముఁ గుణవో | పామిత్రా
త్తుండైనన తన | దౌమాయనులీ- కాప్యయ సృ
ష్టుల | కైమాటికి లో- కానుగుణముగా || నా
మాదలనూనంబు గాఁగని- స్సీమశక్తితో- స్వీ
యములు గని | పోమతఁ దల్చుచు- స్వయ
మృతాశుం- డేమోక్షప్రదఁ - డౌరమాత్య||
స్వామికినను|| ౩.

కాంభోజిరాగము- ఆటతాళము. [౪౦]

ఈనది మాయామయ | మైనది దాటవలె||నీ
నది||౧|| మానిత దివ్యగుణ శ్రీనిధియావరు | భ్యా
నకునియెడు మ హానాకబలమున | నీనది|| ౨.

ఏ సింద్రియములు పానీయములగు | ద్యోను

(౨౦)

లుర్భుర సం స్థానములైతడు | లోనగు ప్రాణ
ము లేను నిందుని | దాన మాహాఽకృతీ దీనికి మూ
లము || యీనదిమాయామయ || ౩.

మానిని యుదరము లోనునికియుజని | పై
నల తెవులు జ రా నిధనములను | నేనుదుఃఖము
లున నూన వేగములగు | ఖానిలాదులు నలు వై
నసుడులుగా || నీనదిమాయా || ౪.

ఏనువదులులిపులైన విభిదలగు | లోనగుచీకటి
లోనవిపర్వము | గా నారాయణ గజపతిరాయ |
శ్రీసుతుఁడగుపరు ధ్యానము బలమున || నీన || ౫.

నాదరామ క్రియరాగము. ఆషిరాశము. [౪౦]
వేద్యమిదే చుమీ- యందిటకును || వేద్య || ౧ ||
విద్య యేవిద్యయునను | పద్యలు రెండందు లోనగ
విద్యయనఁగఁ బరమాత్మ ధ్యానము | విద్యయనఁ
గ సుతగ్రా చరణము || వేద్యమిదే || ౨.

విద్యచే నొకండున్ గలుగున | విద్యచే నొకం
డున్ గలదని | యాద్వైతైన ధీరుల్ పలికిరి | హృ
ద్యమిట్టు లగుటన్ శుద్ధా || విద్యయుఁ గేవల
విద్యయుఁ గొనుటం | జోద్యము తమముం జొత్తు
రు గానయ | విద్యన్ మృత్యువు వెడలిన యంత
న | విద్యనమృతమా స్వాద్యమగునును || వేద్య || ౩

(౨౨)

చునేనిరాగము- ఆదితాళము [౪౨]

అలకింపడగు | నదియిదియే || యాలకింపఁ || ౧ ||
 వీలాస్పతదగ జ్ఞాలుని విచిత్ర | శీలునిఁడెలియక
 మేలు దుర భంబాలకింపఁ || ౨ ||

బాలురు పరధన- లోలురు వారికిఁ | బైలో
 కంబేలా | యీలోక మెకా- క్షితర మెమటియె |
 దేలేదనుగుణ- హీనులు దమ్మల- కాలుని వశ
 న్ని- గావించుకొలదు || రాలకింపఁ || ౩ ||

చేయిసోడిరాగము- ఆదితాళము. [౪౩]

సులభమె యాత్మ సుజ్ఞానము || సులభమె || ౧ ||
 పలువురు వినక- ఎలెనన్నన్విన | గలేరు వీని
 యం- డెలియఁగఁ జాలగు || సులభ || ౨ ||

కలఁడు గాకయె- కదాని వలనక | గలు
 గఁ డెందునైనక | బలులేటంసులన్ బడయఁడు
 పుట్టఁడు | పొలయఁ డెప్పుడైనన్ || తొలఁతను
 న్నయ- ట్టులనంపనుదు- ర్బలుఁడ వీనిఁడెలు-
 పలేడత రాక | దులగ్రహించువ- స్తువుగామిని
 ని- న్దులమతులగు గురు- పులవలనఁగాక || సు || ౩ ||

పంతువరాళిరాగము- ఆదితాళము. [౪౪]

కనుం గొనవలెక- పరమాత్మక || గనుంగొన || ౧ ||
 తను రహితుండై- యనవస్థములొ | తనుపులం

(౨౩)

దునం- తరాత్తయగు ఘనుఁగనుం॥ ౨.

అనుదిత చరితము- లడఁగఁ ద్రోచితన | మ
న మేకాగ్రముగా | నెనయఁజేసియిత- రేంద్రి
యములు మన | మునకుఁ దోడుగాఁగా॥ మను
చు నట్టి బ్రహ్మత్రయములో దనము లయ్యె మీ
దమిత్తి యుపసే | చనమునయ్యెనే వ్వని కాత
నిఁగనుఁ గొనును గాక మూర్ఖుడెట్లు కనుఁ
గొనుఁగనుం గొన॥ ౩.

జంఘాటిరాగము- చతురశ్రచాపు. [౪౫]
కానరేయీ కల్యాణము॥ గానరే॥ ౧॥ మాన
పురుగు- వ్యర్థము నడప ని | ధానమైన సువి-
ధానము జ్ఞానము॥ గానరేయీ॥ ౨.

మేను రథముగా- మెరయఁగ రథికుఁడు |
దానికాత్తయే కా | వీని సారథి వి వేకఘనము
విజ్ఞానగుణంబే కా॥ మానసము గల్గి- యా
సింద్రియములు | మానిత హయములు- మఱి
గోచరములు | మానుగ విషయము- లొనఁట
చలనము | లేనిపదమునో- లిఁజెందు నందునఁ॥
గానరేయీకల్యా॥ ౩.

శేగుప్తిరాగము- చతురశ్రకాశీలఘుపు. [౪౬]
భారమునీదే పగమపురుషనీ వారమైతిమయ్య॥

(౨౪)

భారము॥౧॥ చారువరితవం - దారుజనావనా
ధారేయజగ- తాగరణంబ మా॥భారము॥ ౨.

సారెకు విషయవి కారవేగమును మారు
తమునఁ దూలి దారుణతాపత్రయనక్రాదుల
కారికుల్కి యుల్కి॥ తిరని పాతక భారమున
నుసం- సారాంబుధిఁ బలుచూటు మునుఁగు
చుక॥ దారియెందుఁగన కార సితావక- కారు
ణ్య స్థవ గతిఁ గనుఁ గొంటిమి॥భారము॥ ౩.

సావరిరాగము- ఆదితాళము. [౪౪]
నీకేనమో- వాకమయ్యా ఓకరుణానిధి॥నీ॥ ౧.
శోకమోహరహి తాకారుఁడవై- యేకానం
డత లోకములేలేడు॥నీకేనమో॥ ౨.

ఓకోభూతర- తైకనాభినే॥ మీకలితములై-
మెఱయు నరములఁట॥ యాకరణినేయి- లోక
ములాన్వలు । వైకజ్ఞానా. నీకేంద్రియములు॥
నీకతమునని ద్వికతనిలుచున్- జేకొనింన్న ని
రాకరింపఁగా॥ నీకుము నన్నుని రాకరింప వల-
దేకడఁజనదుని రాకరణమ్మిఁక॥నీకే॥ ౩-

శహసారాగము- భూతకతాళము. (౪౫)
ఎంతవాడవయ్యా నీ॥ వెంతవాడ వయ్యా॥
యెంతగి॥ ఎంతయైన నీమాయ- జంతరంబు

(౨౫)

లూ నన్ను! బంతివలెఁ దగిలించి యెంతో - గంతు
లు వేయింతువయ్య॥యెంతవాఁడ॥ ౨॥

భూగోళ ముననున్న - భూతంబులు భూధ
రైక! భాగమండు చీమలనఁగఁ - బరఁగియు
న్నవి! ఈగోళ మొకచీమ- గాగణింపఁ దగిన
తా! రాగణముల గ్రహములనొక- వేగమున ర
చించినావు॥ ఈగతిఁదగు నీగుణముల వేగతి జ
గతీగతుఁడగు- యోగియైన వర్ణించు శ్రీగజపతి
రాయవరద॥యెంత॥ ౩.

ముఖారిరాగము- ఆదితాళము. [౪౯]

పరికింపరే చతురులార॥పరి॥౧॥ పరార్థులువశీ-
కర్తింపవలసిన! పరవస్తు పరం- పరందిరంబుగ॥౨.

పరములింద్రియ- వ్రతతి కంటెగో, చరము
లు వివరింపన్! నరుల కంతక- న్నంబరమంతః!
కరణమాకలింపక॥ వరుసబుద్ధిత- త్పరంబుదా
నికి- నరయ నాత్మయింపా! శరీర మటపై- సర
విదానికిఁ- బురుషుఁడరయనొ- ప్పుచుండుఁబ
రుఁడె॥పరికింప॥ ౩;

శేవారగోళరాగము- రూపకతాళము. [౫౦]
భేద మేలామటి! మోదమేలా॥భేదమేలా॥౧॥

(౨౬)

అదరంబు తోడహేయ | మైన దాని విడిచి
పరమ! మోదనీయ మును జెందఁగ! మొనసి
యున్న వానికి || ఫేదమేలా || ౨.

అదిలేక చూడ రాక | యఖిల గుహానిహి
తుండై | యాది యగుచు సంతరాత్తు | మైన
వాని || వేదాస్త్రాదితమైన- విశదయోగకౌశలము
న | వాదమెడల దెలిసి కొనిన- వరజ్ఞానియా
వానికి || ఫేదమేలా || ౩.

చలభైరవిరాగము- చాళురాలము. (౫౧)
అతనిదేచుమీ- యీతత్త్వం || బాతనిదే || ౧ ||
పతటి నెందే- నాతతజ్యోతియై | పూత విచక్ష
ణ- చేతోగతుడగు || నాతనిదే || ౨.

ఈ తనుపుర్రా- నేంద్రియములతో | భూ
తపంచకం బుతోడనే | చేతోగుహజౌ చ్చివ
ర్తిలుచునే | జాతమైనయీ- శేతనతత్త్వం || బా
తనిదే చుమీ || ౩.

హిందుస్థానికాసీరాగము- చాళురాలము. (౫౨)
నిదుర మెల్కన రయ్యా! నిపుణులారయీ || ని
దుర || ౧ || వదలరానిదు. ర్వారమాయదే | నేడఁ
దమోగుణా- హితమహితంబగు || నిదుర || ౨.

చెదురు లేకయుర- శితిధారగతిం | గదిసి చూ

(౨౭)

జరానీ సదమల తత్త్వము- సరవిజూడఁగా
విదితులయినను- ద్విద్యుల భజించె॥నిదుర॥ ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౫౩)

పరధీరుం డెవ్వాఁడో॥పర॥౧॥ వరుసబహిర్లో
చరములైన తన- కరణంబులలో- గఁద్రిప్పి-
నుఁగొను॥ పరధీరుం డెవ్వాఁడో॥ ౨.

పరా జ్ఞుఖంబులుగా- మనకల కరణంబుల
నిడఁగా-పరమే శ్వరుఁడుగాన వెలిగా- నది
సంఘరించునిక్కముగా- గావున॥ వెరవెటుఁ
గనియి- నరుఁడు హేయగో చరములు గోరు
చు- చటులకాలదు స్తరపాశంబుల- గఁదడి
వడునీ కరణిఁ దెలిసెను. మోమము విడిచి
న॥పరధీరుం డెవ్వాఁడో॥ ౩.

భరణిరాగము- ఆదితాళము. (౫౪)

ఉదారుఁడవు గావే ఓ పరమదైవతమ నీవె॥
౧॥ సదయ హృదయనీ- వదనుగనుఁ గొనుచు
ముదమున దీనుల- వెదకి ప్రోతువఁట॥ఉ॥ ౨.

చదువులు వెయ్యేలా సారేకు చదివించు
ట మేలా కదలని ధారణ గలదనిమదిలో మ
దము గల గనేలా ఇదిమూలంబని యెటుఁగరా
కనీ- వెద నొక్కొకని నెలమి దోచుచు॥

(౨౮)

గొరువలేని కోవిదత నొసఁగిపెం- పోదవ న
మిరినం పద లొసఁగుదువఁట॥ఉదారు॥ ౩.

పిండుస్థాని ఆసావే = ఆనితాళము. (౫౫)

సారాకార నీకేసమ। సారమత్యుదార॥సా
రాకార॥౧॥ స్ఫారాదీనా- చారసజ్జవా। ధా
ర నిర్వి- కారయపార। సారాకార॥ ౨.

ఘోరమైనసం- సారం బనునం। భోరాశి
నిఁ బడుటక॥ మేర మీటుభయ- భారము దీ
టఁగఁ। గోగువారలకు- పారమైనయో ॥సారా
కార నీకేసమ॥ ౩.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౫౬)

నీమాయ తెమలింప- లేమయ్యా॥నీమాయ॥౧.
కామాది వశము నొంది- యీమేను దిర మ
టంచు॥ నీమాయ తెమ ॥ ౨.

సారంబులేనిబం- గారుపిచ్చికపనినె। వ్యా
రైన విప్రరింప- వశము గాదుగా। పారరహి
త సర్వలోక- కారణంబ వైతివీవు। ఘోరమై
న మోహంధ- కారమందు నుంటి మేము॥
కారుణ్యంబున నీవే గారవింప వలయుఁ గాక-
నారాయణ గణపతిరా యారాధిత పరమపురు
ష॥నీమాయ తెమలింప॥ ౩.

(౨౯)

తోడిరాగము- ఆదితాళము. (౫౭)

సందేహం బేలా॥సం॥౧॥ ఇందు నందు నేక
మైయిం- పొందుబ్రహ్మ- మిందులోన॥సం॥ ౨.

ఎందుఁ గనుఁగొనిన- నేకమెయనుచు| డెం
దము ననుబా- టింపు తత్త్వము| ఇందునొం
డుమఱి. యందు నొండుననఁ| జెందు జన్మ
మృతు- లొందెడు సందడి॥సందేహం॥ ౩.

దేవగాంధారీరాగము- ఆదితాళము. (౫౮)

ఆయాత్మ తోచుటే- యరుదయ్యా॥యాయా
త్మ ॥౧॥ మాయాతి రోహిత- మానసులౌవా
రికి| నేయాత్మ యందుఁదా- నేయంతర్యామి
యైన॥గూయాత్మ॥ ౨.

ఈ యింద్రియముల నెల్ల . నెందుఁబోకమర
లొంది| స్వా యత్తము గమనమున- నమరజే
సి| హేయవిషయముల నెల్ల (- దో)యుబుద్ధి
తోమనంబు| దాయజేసిదానివానిఁ- బాయ
కచేర్చినఁ గాక॥గూయాత్మ దోచు॥ ౩.

సంకరారాగము- ఆదితాళము. (౫౯)

లోనే యున్నాఁడు॥ ఈశ్వరుండుమన॥ లో
నే॥౧॥ తానంగుష్ఠ- మానములగుహ్య- త్తాని
నంబుల భ- క్తాను గ్రహమున॥లోనే ౨.

(30)

ఐనవానికిం- బైనఁగాఁగల| వానికిఁ దాని-
శ్వరఁ డగుచుకా| బూనినే పురే. పునతఁడెయ
యిపొగ | లేని యన్నిఁబో లిరోయ కే మన॥
లోనే యున్నాఁడు ॥ 3.

బృందావనసారంగరాగము- ఆదితాళము. (౩౦)
అదె యమృతపదవి॥ అదె॥ ౧॥ ఎద నింద్రియ
తతి- గదియఁదన మదియుఁ - గదల కుండు న
దె- కదా యొగమగు ॥ నదెయమృత ॥ ౨.

హృదయ బంధమై- యెడఁబాయక పెం
సొదపు కామగణ- మొయ్యనవీడఁగ| నది మొ
దలగుదేవు- పొదిగుణంబులు| వదలు నపుడెబి-
హ్మకశానంబగు ॥ నదెయమృత ॥ 3.

వరాళిరాగము- ఆదితాళము. ౩౧

వాని వలనవి- శ్వముపుట్టున్ ॥ వాని॥ ౧॥ వా
నిఁడెలియ న- ర్పముఁడెలియ భూత| యో
నియ పుచుచుటి- యునక్షుగుండగు ॥ వాని॥ ౨

పూనికసాలె- పురుగుతఁతువి| తానముస్పజిం
చుఁ. దాఁగొనునోపధు| వీ నేలఁబొడము- నీగ
తిజేపుని| మీన నెగులక- ల్గి మొట్టులట్టుల॥ తా 3

బిళహరిరాగము- రూపకతాళము. (౩౨)

తలపున నెదే వామమ్ము| దయఁబ్రోవలేవా॥ ౧

(30)

తులువతనము లోడి తమము, దొలఁగమృత్యు
బలముఁద్రోచి చెల్లనైన తెలివితోడ వెలుఁ
గు నమృత ఫలమొనఁగుము॥తలఁపున నె॥ ౨॥.

పలువురు నీపగిది వీనమిఁ బలువుగువిని తే
లిసికొనమిఁ బలుకువాఁడుఁదెలియువాఁడు | నిల
నర్చునెరెన్నన్ || వెలియాసల మెలఁగిమృత్యు-
బలవత్తుర పాశముల్ | నలియకధీరులునిన్నన్-
దొఁచియమృత ఫలమందిరి॥తలఁపు || 3.

యగుకులకాంభోజి- త్రిపుటతాళము. (౩౩)
స్వామీ యంత ర్యామి॥స్వామీ॥౧॥ ధీమ
జ్జన-ధ్యేయ సర్వసత్ | క్షేమంశరణమ- సర్వ
తీసికిదె॥ జగత్స్వామీ॥ ౨,

నీమహిమంబున- నేబ్రదుకుదురట | యీ
మానవులెందున్ | పామగులకు నల- పాఠా
పానము | లేముఖ్యము లెందున్ | ఈమారుత
ముల- నిందుపశ్యధో | గాముల జేయుచు-
గాతువీవెకా॥స్వామి॥ 3.

కల్యాణిరాగము- రూపకతాళము. (౩౪)
దేవాధిదేవనిన్నే- సేవింతునయ్య॥దేవాధి॥౧॥
నీవాడ నేననుచు నన్ను | నేవేళభావింతు న
య్య॥దేవాధిదేవ॥ ౨.

(39)

ధ్యేయంబు నీ వేయని- శ్రేయేనిదానంబు
 ౧। ప్రేయంబులైన- పాయంబులనియు | నీ
 యొక్క- కరుణయేయు- పాయంబటంచు నా |
 రాయణ గజపతీంద్ర- రాయవరద యనుచుండ
 లఁచి || దేవాధిదేవ || ౩ -

జంగలారాగము- ఆదితాళము. (౩౫)
 పాక్రతునకునీ పదవిదొరకునే || పాక్రతు || ౧ ||
 చేకొనియాని- తైక్రతు పురుషుని- నాకలించు
 బి- హ్మవిద్య దెలియని || పాక్రతు || ౨ -

లోక మెల క- రాక్షసులమనుచువి- వేకబుద్ధి
 భావించి యాకృతకంబున- నెట్ల కృతకంబు- చే
 కురుననిచ- ర్పించి ధీకలితబ- హ్మైకభావును-
 లో కునీ గురునివి లోకేంపనతఁ దేకాగునిద
 ను- స్వీకరించిహితుఁ - డైకరుణించినఁ - గాక
 కేవల || పాక్రతునకు || ౩.

నవరోజారాగము- ఆదితాళము. (౩౬)
 ఎన్నఁదరమే | యీశునిమహత్త్వం || బెన్న || ౧ ||
 అన్నియు నెఱిఁగి స-మున్నతుడై తన | కన్న
 మేటి లే- కున్న వాఁవిధ || మెన్నఁద || ౨.

మున్నుమున్నుసం పూణ తపస్సం | ప
 న్నమగుచునా- బిహ్మము సృజింప | నిన్నిళు

(33)

మువిల- సన్నామకమై | యన్నపాణా- ద్యా
త్తక మెసంగు || నెన్నడర || 3.

హమిరుకల్యాణిరాగము- ఆదితాళము. (౩౭)
వదలు నే భవపాశము || వదలు || ౧ || సుదాబి
హ్లాని- జ్ఞానము శేక | ఉదారమగుపద- మొ
దవుటేయరది || వదలునె || ౨.

అదృఢనౌకలీ- యజ్ఞాదికీయ | లిదియెటు
గక పదు- నెనిమిది జనములు | గదస చేయునీ- క
ర్కమేమేలని | మది నెంచిని జర- మరణము నను
నివి || వదలునె || 3.

శేదారరాగము- ఆదితాళము. (౩౮)
పరికింపగ వి శ్వరూపమే || పరికిం || ౧ || సుర
వి- జూడనలు- తరుండై యఖిలా- న్తరాత్మా
యగు నా- తనిశగ్గీరము || పరికింప || ౨

శిరము దివముసు- సి రమ గరజనీ | కరదినక
రులీ- క్షణంబులై | హరిదంతరములై- యమల
శ్రీవణము | లరయశుతులు వ్యా- హరములై
తగు || మరుత్తుపాణము- మటిదన యతః- కర
ణముఖలలో- కవికారములొ || పరి || 3.

గానిసంతురాగము- ఆదితాళము. (౩౯)
కప్పఫలములే కగ్గములు || కప్ప || ౧ || శృష్టిక

(38)

రమ్య- శిష్టి (జేసి మన) కిష్ట ఫలములిడు- నీ
తుని నెఱిగిన||కష్ట ఫలములే|| ౨.

ఇష్టాపూర్తము- లేమేలనిని| రుద్దష్టముల
ని గం- తోవముఁ జెందెడు| శిష్టులు పుణ్య
వి- శిష్ట లోకముల| తుష్టి (జేందితుది- భ)ష్టు
లగుదురఁట||క|| 3.

పంతుకరాళిరాగము- ఆదితాళము. (30)

ఇందలు నెఱుఁగరుగా ఓదేవ ||యిందీలు||౧||
ఎందలు తమతమ దెందము లఁగడ | వించు
సేయురూపుందలపోయుదు||రిందలు || ౨.

కొందలు ప్రతిమలయందుఁ దలంతురు| కొం
దలురవియందుం దనుకొందురు| కొందలువీరలఁ
గూడదనుచునతి| మందులగుచు బయలున్ దీల
కింతురు|| కొందలు కన్నులు కుదురఁగమూయు
చు- నందమైనయొక చందముఁగందురు| ఎం
దతెట్లు గనినందమముకాదమ- ముందుఁగం
దురానందమయునిని||న్నిందలు || 3.

ముఖారి రాగము- ఆది తాళము. (31)

కిమిదమ హూ-సుమహిమన్||కి||౧||నమతియ
డె-న్నమతిగ లే|నమతినయో-నిమజ్జతిగ || ౨.

కిమపితృరూపమస్తీ | సమాచప్తే సర్

(3X)

భ్యావాగ్ | కిమిత్యక్తే కిందిదపిన | సమర్థయి
తుమలమిశ | కిమిదమ హేమ || 3-

గౌరీపంతురాగము- అటతాళము [22]
నీవెకారణంబవు- అందఱును | నీవె జీవనంబు
వు || నీవె || ౧ || దేవదేవమేము- నీవలననె పుట్టి |
నీవెయాధారము- గావర్తించితిమి || నీవె || ౨-

భావనియతి కాలము- ఆలవోకస్స | భావము
ననఁ జాలము | జీవులుభోగంపు తావులువిశ్వం
బు | నీవలననెగాన కాపుకారణములు || నీవె || 3

దేవాయతివేలము- నీమహిమము | భావింపఁ
గఁజాలము | ఏవిధముననీదు భావనగలిగింది |
పావన మొనరించి కావనీవెగతి || నీవె || ౪-

ఏవేళను మేమే ఓజగదీశ | నీవారముగా
మె | యావతార్కాలమునాతా యణగజపతిరా
య | భావిత నతజన పావనపరమేశ || నీవె || ౫-

శన్యాకిరాగము- అదిచావు- (23)
పరుఁడగువానికి సరిగలఁడే || పరు || ౧ || పురు
షుఁడొకఁడును- భుక్తిఁడు బాహ్యభ్యంత్రుఁడు | తరుఁ
డమూర్తుఁడ- త్వరముపైపై || బరు || ౨-

స్ఫుర దనలంబున- స్ఫులింగములుదు | కుగ్ర
రగణనములే- కరణఁబొడమునీ | వరుసఁవిధజే-
నజాతమాయ | క్షరునందె పొడము - గనునం

(32)

దే లయము॥ పరుడగు॥ 3.

పింహళరాగము- మిశ్రచాపు. (28)

సత్యవాదికే. జయంబగు॥ సత్యవాదికే॥ ౧.

సత్యముడప్పిన- జనులకెపుడుదో॥ గృత్యముగా
క- గతిగలుగునే॥ సత్యవాదికే॥ ౨.

సత్యమైనమొక- నిధానమలవడు॥ ప్రత్యక్ష
ముదే- వ యానమనియెడు॥ సత్యంతాత్మ- బ
యికశ్రోవయల॥ సత్యము న నెఱుఱి- జనులు
చేకొనిరి॥ సత్యవాదికే జయంబగు॥ 3.

సూరకపుసురాగము- ఆదితాళము. (29)

అడవాదియగునే. పాజ్జుం॥డతివా॥౧॥ కృ
తమడియాక్క- క్రితుడైయాక్క॥ రతియొక్క
గూ- చతురుడైవరా॥డతివాది॥ ౨.

యకులనఘులుబి- హ్నావర్యసుజ్ఞా॥ నతప
స్సత్య- స్వితులెవ్వనిన్॥ సతతముచంత- క్త
నుపునఁ గాంతు॥ రతని యాపుపా- కాత్కనె
ఱుగువా॥డతివాది॥ 3.

దర్బాగురాగము- ఆదితాళము. (30)

పరావరునినూ- పముగమనంతనె॥ పాయునూ
రైన- హేయములెల్లన్॥బరావరు॥౧॥ తెర
లుచపుడెసల- దియముకర్మములు॥తరలుహృద
యం ధ నంబునదలును॥పరావగు॥ ౨.

(32)

హీరణ్మయంబౌ - పరకోశంబున | విరజంబగు
కుం - నిరవయవంబై | పరిశుద్ధంబై - పరవిదులకు
గో | చరమగుజ్యోతి - స్సారమైనయా || పరా || 3

జంఘాటిరాగము - అటతాళము. (22)

ఆనందమయఁ బర మాత్మఁ దెలియుఁడీ || యా
నం || ౧ || వానిఁ దెలిసిన - వాఁడున్న వాఁడు |
వానిఁ దెలియని - వాఁడెలేని వాఁడ నందఁ|| ౨ ||

వానివలనబయలు - వాయువస్సి జల | మీ నేల
యఁబుట్టె - నింవోపధులు | పూనియన్నము
దాన - పురుషుఁడన్నమయుండు | లోనపాణ
మనోవి - జ్ఞానమయులలోనున్న || యానం || 3.

హింవోళరాగము - ఆదితాళము. (23)

నిత్యానందమయా నిన్నేతలఁతు || నిత్యా || ౧ ||
సత్యానంత జ్ఞానాకల్ప | సత్యకామ యో స
త్య సంకల్ప || నిత్యానందమయా || ౨.

అత్యంతాశ్చ ర్యామిత వికల్ప | సత్యలోక క
ల్పనశిల్ప | భృత్యభూతవరు శేంద్ర సమీరా |
దిత్య మృత్యు ముఖ దేవ యనల్ప || శ్రీత్యంత
శ్రుత సూక్ష్మా కారణ - గత్యంతర్గత సకలాధార |
య త్యంత రం నిత్యనికేతన - గత్యంతర ములు
గావు కావు మిఁక || నిత్యానందమయా || 3.

(3౮)

దర్బారు రాగము- ఆదితాళము: (౩౯)

దేవదేవ నీ కేవలదనములు | నీవే శరణము ని
త్యంబున్ || దేవ || ౧ || ఏవేళలనే తావులనుండెడి |
జీవులనెల్లను బ్రోవఁదండివగు || దేవదేవ || ౨.

కోపదులును యో గావిష్టులుమూ | భా
వళియునునదింపన్ | దేవరవేషటి యీవిశ్వ
మునకు | జీవనమూలం బై వెలసితివో || దే || ౩.

నీవహూరమా దావల్లావుడె | హూవా
లాడని జోవనియున్ | దేవుడవుమహా దేవు
డవనియును | హవిష్టుడవని భావించురుశీ || ౪

నీవున్నతుడవు నేనజ్ఞుడనని | యీవిధమె
ఱుగుట యేతగకన్ | నీసింహియమల కావృ
తించేసితి | కావునఁదెలియఁగ నీవవలెస్సగ || ౫

లావోవీశతి లోవర మవరము | భాంపిచు
టకుం బ్రోధవమున్ | దైవాధీనతఁ గావించి
యునన | పావృతనీమతి జీవులకొసఁగితి || దే || ౬

కావీవియానని ధీవృత్తులుఘన | మైవారిం
పన్గావింపన్ | వ్రోవలునరకము దేవస్థానము |
కైవడిమీరివి భావింపఁగ నో || దేవదేవ || ౭.

తావకీనమా నీవులమేమక్క | తావజ్జులమై
నేవింపన్ | నీవదియీవిగ భావిం దెదవఁట |

(3F)

మావినయమునీ కావశ్యకమట॥దేవ॥౮.

ఈవసుధనెయీ జీవులనేకం॥ టీవనితలం
చుట హీనముగా॥ వేదిధములలో కావళులెల్ల
ను॥ నీవీయెయనుమతి నీ వేయొసగుము॥దే॥౯

ఏవాగలనిల నీవిద్వేషుల॥ భాషింతును నే
నో వరదా॥ నీవజ్ఞాహతి చేవారలహతి॥ గా
వింతునెను భావననిడతము॥దేవదేవ॥ ౧౦.

నీవిధిచొప్పున నావర్తనమును॥ చో వగలగ
ని మ్మావిధమున్॥తోనదప్పుచో భావుకమగ
నా॥ ధీవుత్తులనిడి దిద్దుముచక్క॥దే॥ ౧౧.

ఏవగింపదగు కావరమెపుడుక॥ భాషించున
చొప్పడుకుండక॥ నీవిజ్ఞానము నీవరగుణము
లు॥ కేవలమానుమా లాపహమగుతక॥దే॥౧౨.

ఆపలీచఃఖము నాకలించునటు॥ లాపిశ్వే
శ్వక బ్రోవవలెక॥ తావకకృపనా మైవర్తియ
గతి॥ భావుకమతినొరు మైనేనిడవలె॥దే॥౧౩.

శహనారాగము- అటతాళము- (౮౦)

మాయంచు దయనేయ పేయోజగదీశ॥మా॥౧
నీయానతిచేనీ- మాయాచక్రిమ॥ హాయం
త్రములో- పాయకపడుచున్న॥మాయంచు॥౨

ఏయాత్మలకైన నీచక్రిము॥ శ్రేయోహతి

(౪౦)

గానకా | స్వీయాకృతిభవ దీయాకృతి యన్త |
రాయంబులు వీడజేయంబులుమాకు || మా || ౩.

ధ్యేయంబువునీవే - యంబులును | శ్రేయనం
బునీనే | వేయునేలనా రాయణగజపతి | రాయా
భీష్మప్ర దాయక జగదీశ || మాయందు || ౪.

చేగదారాగము అటతాళము. (౪౧)

పొలుపై న గోవున్నది - బ్రహ్మమునకు | నెలమి
సేయుచున్నది || పొలుపైన || ౧ || లెలియనాల్గు
డుగులు - గలదదిపదియాలు | కళలనింపగుచుని-
మరలమాబ్రహ్మమునకు | పొలుపైనగో || ౨.

వెలయుతూర్పు మొదలు గల నలుదెస లును |
వెలుగునాల్గు కళలు గలయడుగనియందు | యి
లయుబయలుపైని గలలోకమంతయు | జలధి
యుననునాల్గు కళలదియడుగొండు || పొలు || ౩.

నెలయునునలవేడి వెలుగును మెరుపును | జ్వల
నముననునాల్గు కళలదిమటియొందు | లలిగన్నచె
వియు ల్లముపాణమునాల్గు | కళలదిచిరణము
గలదునాలవది || పొలుపైన || ౪.

తోడిరాగము - రూపకతాళము - (౪౨)

ఫలముగలుగునె | వలయువిధులు శలీపినచో ||
ఫలము || ౧ || ఇలయు దీపియు నెలమినేలు | నల

దొరయూ నల్లకొడబడ|| ఫలముగలుగ|| ౨.

తెలిసి నవాడొకఁడు|| మఱి|| తెలియని
వాడొకఁడు|| గలుపుదురొక చండమునన|| క
లుగ దెడము గనుఁగొన|| వలనెఱిగినవాడొ
క్కఁడు- పలసి నవోడఁచి తలఁచి|| తెలివితీర్చు
యోగము కగ- సలిపిననది బలిమినమరు|| ఫల|| ౩.

కన్నడారాగము- అక్షతాశము. (౫౩)

ఉన్నాడెందు|| సర్వేశ్వరు|| ఉన్నాడె|| ౧||
పొన్నోయిన నొప్పు- చున్న గూపుమై|| నున్నా
ముంజె- నున్నాముంజె|| యున్నాడె|| ౨.

ఎన్నరానివాడగుట|| మన|| కనిపింపక
పొప్పగుట|| కన్నుల లోకము కన్నెనరవీయం
దు|| ఉన్నాడనియోగు లన్నారనియందు|| ౩

బేహగరాగము- రూపకతాశము- (౫౪)

తెలియవలెం- బరమాధికంబున్|| తెలియ|| ౧||
నిలువనిగూపుది- నిలుచు గూపుదియు|| నల బ్ర
హ్మముచే- బలిమిఁజెందెనని|| తెలియవ|| ౨.

కలఁడుతానున తలబహ్మమునని|| తెలివి
తెలివో- బలుపాశంబుల్|| బలిమిఁబట్టును
జ్జ్వలమైనబ్రహ్మము|| గలదని తెలియ|| బలిమి
నూడునవి|| తెలియవలె|| ౩.

(౪౨)

శ్రీరాగము- ఆదితాళము.

(౪)

అఁడేగతిగా- నా||కత||౧|| గతియెండున్|

గానానా- కతులశ్రీ- యుతుఁడేవ్వా||కత||౨.

ధుతగంసులసా- ధువులఖిలా| త్కృతచేనం ద
అనుస| వృత్తులై హితులై- సుతపసుకలుస|
న్మలిశాలులునా- మాసులెవ్వని||సతతమంగళా-
స్పదమగుచక్షముకా- సతముగన్మనకా- గుతూ
హంబుస| నతిలోకంబులు- నచ్చిద్రుమలౌ-
ప్రతిములు సేతురు- వనములోపల| నతఁడే|| ౩.

కళా శ్రీరాగము- ఆదితాళము.

(౫౬)

ఓయధీశ యీవిచిత్రజగమున- కాయువుపెల్లు
నునీపే||౧|| ఏయెడలను మేముతిరిగిచూచిన| నీ
యమోఘ దివ్యదీప్తిచాయలె||యోయధీ||౨.

సాయపేఠదరశిచరను కరమలు- తోయ
దములమెఱయక| సోయగంపు కుంఠనంపుబం
గరు- చాయయందు బొరయన్| ఆయతమ
గు నాకీధియనితల- పోయనొప్పు నరయన్|
ఆయుదార దీప్తులై నీయవి| రేయుఁబగలు
వెలుగు వెలుగు లట్టులె||యోయధీశ|| ౩.

రేయుపేఠదరకల ప్రకాశము- శ్రీ) యె
స్సంగవేలయన్| వేయుమేచకంబులట్లు భువి

దివి- మూయుచుండి వెలయన్ | పొయ్యై
న పొయ్యి యొక్కటి కను- మూయుచుండి నర
యన్ | బేయియైన యొక్క నెమలియనుమ
ది- జేయునదియునీ విచిత్రమహిమ మె॥యో॥

పొయి మొప్పనామని సౌకభముల- జే
యుగావ్వులమరం | గోయదగిన పూవులెల్ల
వేసగి- బూయుచుండి వెలయన్ | నీయు
దారదృష్టిచేత ననినర- పాయమగుచుండన
రన్ | వేయునేల నుజ్జ్వలంబులునుగమ- నీయ
ములును నెప్పియప్పి నీయవి॥యోయనీశ॥౫.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౮౭)

జయదయానిధే హేదేవ॥జగి॥ స్వయమిదం
జగదఖిలం | నియమయన్ నిజవలెన్ ॥జయ॥౧.

శ్వయిభక్తింధారయతో | నయన నానాశు
భాని | ధియః ప్రియోదయసేనః | స్వయంజ్యోతి
రయిత్వమసి॥జయదయానిధే॥ ౩.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము (౮౮)

ధీరాద్భుతవరిత మఱానా | దారదేవాదేవా॥
ధీరాద్భుత॥౧॥ స్థారాఖిల భవనజనా | ధార
శుభచిచారా యో॥ధీరాద్భుతశక్తి॥ ౨.

పారావారములు వనా | ధారధరాధరముల్ |

(౪౪)

ధా ౩ భగము ౩ త్వత్కగు | తా రచనలు
గావే యో || ధీ గాద్భుతచరిత్ర || ౩.

సారా సారము లెఱిగెడు | వారాశలువె
డలక | సారభవ ధ్యానరసా | సారభరితుల
గుమ రోధీరా || ౪.

రారాజిత భవ్యగుణా | ధార శుభాకార |
నారాయణ గమ్యతి రా | యారాధనముల్కై
కొను || ధీ రాద్భుతచరితమ హేమాదార || ౫.

మధ్యమావతి రాగము. అటతాళము (౮౯)
ఇంపైనది సూపే- యాత్మ తత్త్వం || బింపై || ౧ ||
పెంపునపుత పిత్ర సంపదాదికం తె | సాంపుమీ
రసశియింపని దగుట నె || యింపైనదిసూ || ౨.

సంపన్నంబైనం- దక్కిన వెల్లు | పెంపొందపు
గానక | తెంపు సీనివాని దెగడి యాత్మని |
పరంపాపాసన సల్పువాడుదొర || యిం || ౩.

పంతువరాళి రాగము. అటతాళము. (౯౦)
మునుమున్నొకడేసుమీ- యన్నిటికిని || ము ౧.
మునుమున్నీ దీయది యనరాదు గనరాదు | వెసు
కపేళ్లు రూపులును గాంచెనింతియ || మును || ౨.

అనయంబొకడిండు- న్నింకియిండు | మన
రూపములందున్ | అనలమరణియందు దనఁజేయు

(౪౫)

రను త్తురమును | బెనగొన్న విధమున నొనరె
వాఁడెయ్యొక్క మునుమున్నొక్కఁడె || ౩.

తనువులందువాఁడే - వేత్తేట్రుగఁ | గనుపట్టు
చున్నాఁడే | మునుజీవనముదర్శనమాదిగాఁగల |
పనులఁచాణముఖ్యపదములవేలయుచు || మ || ౪.

పనులపేళ్ళ జాడం - దలఁచినవాఁడు | ఘనుఁ
డు గాఁడు జాడఁ | మనలకెల్ల నాత్మ యని
వానినుపా | సనఁజేయుటనిం డినజ్ఞానమును
మ్ము || మునుము || ౫.

శేవారరాగము - అటతాళము. (౯౦)

సనుస్తంభాస్కమయఁబొ - కనుంగొనఁగా | న
మ || ౧ || క్రమమున నీబ్రహ్మముత్తమములా |
కమువేల్పులుభూ | తములుననెడునీ || సమ || ౨.

క్రమముదప్పివీరి - నేవేట్రుగఁ | దమునఁ ద
లఁచువానిఁ | ఆమరినయీబ్రహ్మముమొదల
గువ | ఇఁకమునిరాకరిం చుమాటిమాటికి || స || ౩.

అనందభరవిరాగము - రూపకతాళము. (౯౧)
అందమైన బ్రహ్మవాదము - మును - మునులచే
సి | రంధ || ౧ || ఎందుఁగలిగి యెందుఁబ్రతికి | యెం
దులయము జెందఁగలమొ | చెందించుక సుఖదుః
ఖము | లందఱునెయ్యది యనియి || ట || ౨ -

కొందఱుండఁకాలమేయని - శ్వభావమును

(౪౬)

ను. కొందఱుండు నియతయేయని. కొందఱు
యశ్చచ్చహతు. వింశభూతములె యనిమఱి.
కొందఱుచక్రతియేయని మఱి. కొందఱు పురు
షుడని యిట్లు. అందఱైన. ౩.

నుందబుద్ధి విడిచి పొందు గా- మునుల్
సమాను. అందుఁ జూచి చేర్చి క్రిందుగా. నంద
రానిదొకనిశక్తి- యందుఁగలమ గూఢ మగుచు. |
నందెగలిగి యన్నియు నిర. వొందు వాడె బ్ర
హ్మనుచు. నందఱైన. ౪.

బ్రహ్మరిరాగము త్రిపుటతాళము. (౯౩)

పరమబ్రహ్మము దేలియవలెనదే. పరమ ధ్ధంబి
యెఱుఁగవలెంబర॥౧॥ తురమవ్యక్తమ తురమ
వ్యక్తము. తురాతురాధీశ్వరుడగునొకఁడు॥

తిరముగానిభో- గరసపాశముల. పరతం
తుండ్రిటు- పట్టువడుం. బరమపురుషు సు-
స్థిరమతి నిల్విన. సగవి నెల్ల పా- శములును స
డలును॥ పరమబ్రహ్మము॥ ౩-

నాటరాగము- త్రిదితాళము. (౯౪)

జగన్నాటకలీలా- శాలినన్ను బోవఁడో॥ జగ
న్నాటక॥౧॥ జగతి దేవ- పింగణంబులకే- నగ
మృచా- సగిది వాడో॥ జగన్నాటక॥ ౨.

(౪౭)

జగంబులుక- జగత్పతుల్ - జగద్వాసులును-
నర్పంబుక- దేగినపై- సుగంభీరగహనంబగు- ని
రులకున్ || మిగులనవ్వల- సొగసుగానిం- పగుచు
లీల- నగుచున్ వెలుంగు || జగన్నాటకలీలా || ౩-

కమలామనోహరీరాగము- ఆదితాళము. (౯౪)
దేవమహాను | భావకావవే || దేవమ || ౧ || ఈవి
శ్చంబుం- గవింబినయ్యే | జీవాధార- కేవ
లాస్మయే || దేవమహాను || ౨-

పావనరూప | పరమపురుష | సేవాపరజన |
సేవధీ || తావమహిమం- బీషధంబనుచు | భావ
నసేయుట- మావశమే || దేవమహాను || ౩-

సురతిరాగము- ఆదితాళము. (౯౬)
నీనానా సద్గుణములకు | నిత్య జయమంగళం ||
నీనానా || ౧ || దీనానాధులను బోధింపున | మానా
నారతవయోచిధి || నీనానా సద్గుణములకు || ౨-

నీనామామృతము కైకొని | యాన-దంబం
దువానికి | మానావ మానములకును | మానసమ
దియవికారము | నీనానా సద్గుణ || ౩-

శ్రీనారాయణ గజపతి ప | దానంతర్య రా
యాహ్వయ | భూనాథాభీష్ట ఫలసం | ధానానా
రత కయోచ || నీనానా సద్గుణములకు || ౪-

(౪౮)

భస్మాపిరాగము. ఆదితాశము. (౯౬)

ఇదిగాదదిగాదు ఆబ్రహ్మం॥ బిదిగా॥౧॥ ఇది
మహి మొదలగు నదిగాలియుబయి లదియిది
గలదియె॥ య్యదియెబ్రహ్మమది॥యిదిగా॥ ౨-

ఇదియె మూర్తామగు నిదియె వినశ్వర॥
మిదియున్నది యయ్యెన్॥ అది యమూర్తమగు
నది యమృతంబగు॥ నదియె వ్యాపకంబు పరో
క్షంబగు॥నిదిగా॥ ౩-

ఇదియధ్యాత్మా ధి దైవశములను॥ భిదవే
జగుచుండు॥ మొదటివాని రస ములు దృ
క్పగుషులు॥ తుదీవీ సూర్యుడును తదిధి
ష్ఠాతయు॥నిదిగా॥ ౪-

ఇదిమిళితంజై నది కాసుంభము॥ మొదల
గు దానివలె॥ పదపసత్యముల మొదటిసత్య
మని॥ సదుపదేశమా పదమెయు త్తిమం॥బిదిగా
దదిగాదు॥ ౫-

చల్లభరవిరాగము. తిరుటచావుతాశము. (౯౮)

ఉరుభూతమునూర్పులెశస్త్రిములా॥యు॥౧॥
సరశేంధనయుగ్జ్వలనము వలనం॥ జరచు పొ
గలకి యె బరగెమినుకలా॥ యురుభూ॥ ౨-

సరవిముగ్ధజు స్సామాధర్వాం॥ గిరఇతిహాస

(౪౯)

పురాణ వీద్యా! స్ఫురదుపనిషదా ద్యురుహా
తృతీయా! వరణశ్లోకో తరగము లాదిగా!
మరుభూతము॥ ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౯౯)

అనాహతకంఠే యాశ్చయం డే॥ నానాకౌంఠి
తానీక్షింపం గా నొండులేయి॥ నేనాయ నని
యె వానినేగనియె॥ నానాహతకంఠే॥ ౧-

నేనను నాంఠే- పురుషం॥ నై నేగడేనో
కంఠే॥ గాన బెదరియే- గతి బెదరితినో- నేనో
రుండు మతి- లేనియెడననియె॥ నానాకౌ॥ ౩-

తానొంటియెగ నన్- రెండవ॥ నానిగోరె
లోనన్॥ చానమగఁడునై-నం మోగంబున- నీ
నెఁగిరిగట- మానుసులెల॥ నానాహత॥ ౪-

ఆనెలంతమిగలన్- హృదై॥ నానాహవము
లన్॥ బూరవాఁడునటు- లై నెగడినన- నా
నాపీఠముల- యోనులగల్గె॥ నానాహత॥ ౫.

శుద్ధసారంగరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౦)

అది రమాకాశము- సత్యముఁ గు॥ నదిగదా స
త్యము॥ అది. ॥౧॥ నిదురఁ జెందెడు తటి నేద
నిఁద్రయములఁ గుదిగొని పురుషుఁడు కదసి
పన్నుఁడు నెయ॥ నదె॥ ౧.

(౫౦)

మది పరివారముతో - లోలోపల | కదలు
మందుఁదానె | ముదమున దొరజన - పదమున నె
జాన | పదులతోఁదిరుగు - పగిదికలలలో || నడె || ౩.

ఎడహితనాథులచో - బురీ | తదుపాగతుఁడగు
చో | ముదముననాదొర కదలకొక్క - చో | బొ
దలు కైవడిని నిదురనొందు నె || డడెపర || ౪.

చెదరునిప్పు నందుం గణములునూ | ల్హ
దవు లూత యందున్ | పదిల మైనచొ ప్పొడ
వఁ ఛాణలో | కదేనభూతము లుడయ మం
దునఁట || యడెపరమాకాశము || ౫.

తోడిరాగము. ఆదితాళము. (౧౦౧)

పట్టు వడుఁ జూమి - జగము || ప || ౧ || పట్టెటిం
గి యాశ్చర్యపదము - నిట్టిదనియెటుంగుచో || బ || ౨.

చీట్టుగొట్టు భేరియట్ల - పట్టియూదు శంఖ
ముం | డట్టిమీటు వీణెయునను - పట్టుల న్నెగ
న్ || బుట్టి నెలికిఁ బోవురొదల - నిట్టివనుట కష్ట
మా | పట్టులందెపట్టుకొనినఁ - బట్టువడుటయెట్టు
లట్లు || పట్టువడుఁజూమి || ౩.

సురటిరాగము. ఆదితాళము. (౧౦౨)

పాలింపవే యనఁ - జాలుదుమే || పాలిం || ౧ ||
మేలుమేలు ను మ్మేలుచున్న శుభ | శీలుని ని

(౫౧)

నుఁగనఁ జాలక నేడికఁపారింప॥ ౨.

మేలొనఁగూడిన మేమెవలంతుల | మాలో
చనమున ననుకొనుచున్ | కాలవశంబునఁ గష్ట
ము గూడిన | పాలుమాలితీ శ్వరాయటంచుక॥
స్థూలమతుల మే మ్రొలనున్ననీ- లీలలెటుంగక
రూలుమఁ బడుచున్ | మీలితాక్షమై పాలుఁ
ద్రావెడి వి- డాలముగతిపై కేలుమోడ్చిపరి॥
పారింపవే॥ ౩.

హిందూస్థానీ కావీరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౩)
వందేహం దేవం॥వందే॥౧॥ తందయామయ
భావం | త్రాత సకల జగజ్జీవం | సందర్శిత పర
వస్తుభావం | సంసార మహర్ణవనావం॥వం॥

మందేహైః కృతప్రిస్తావం | సందేహం
ధియా లావంలావం | యందురితా రణ్యదా
వం | విందతే మునయస్తావంస్తావం॥వం॥౩.

వందారుణా మేవం | సందోహ మనీశము
ద్గీవం | మందార మివచ గ్లావం | నంద
యంత మా నందస్వభావం॥వందేహం॥ ౪॥

భూజారాగము- ఆదితాళము. (౧౦౪)

జరావర తే మంగళమ్ | పరమ పురుష జయ
మంగళమ్॥పరా॥౧॥ చరాచరాత్మక జగత్సం

(౩౨)

భరణి పర యనగణా కర ధిమహిమః॥ప॥

చరాయతవగణ భరానశిశమ॥ నైరాస్మసి
సహధర నియో॥ దురాచరణ కృతి నిరాకరణ
త॥ త్వరానరాస్మై శుభాకరాః॥పరా॥ ౩.

ధరాధరాద్యా నిరతరాస్మై॥ గరదిరప్య
ఋభీరవాః॥ విరాజన్తి ధా గరశ్చతారా॥ నై
రాణిచ స్ఫురద్వియాతే॥పరా॥ ౪.

గిరామవృగో చరోసిధిగర్వః॥ మరాస్మనాం
ద్విం దుస్సేవః॥ వనారాయణ పదగహిత గ
జప తిరాయాభిధానరాజరక్షక॥పరావర॥ ౫.

శారాష్ట్రర గము- రూపకతాళము. (౧౦౫)

ఆది బ్రహ్మ మొకటిండే- అదే ఋగ్మూలము
య్యో॥నాది॥౧॥ వేదనీయ మొకటిపేటు- లే
దుగుర్వ మదియెగా॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౨.

ఈదేవామల లోనన్- ఎవ్వనికీ వేదనం
లు గల్గుల్సోనన్॥ కారుబ్రహ్మమనినదొక్కడు-
లేదువాని కిట్లుత॥ ద్వేదివామ దేవుడుమ-
న్నాదులఁద నే తలంపె॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౩.

ఏదెననీ తెల్వపెద్దయ్య- వల్పులేన॥ నా
డగుంబు నిడురుత్పయ్యున్॥ భేద మెవ్వఁడుండు

(౫౩)

తలఁచు- తాదేవత నేని తెల్వి | లేదటంచు వానిన

శువు- గాదేవత లెన్నుదు రట || యాది || ౪.

భేద పేదనంచు వానినే- వేల్పులెల్ల | మాదు

పశువుటండు) వానినే | స్వాదువస్తు వట్లు

తామ- యేమనొండు) గానరిట్టి | వేదకంఠ

కలిమిపాని- కాదేవత లియ్యకొన || రాది || ౫.

సావేరిరాగము - ఆదితాళము. (౧౦౬)

ఏకమైన యాస్థ సర్వాంతర || మేకమైన || ౧ ||

అకలి దకయును శోక మూర్ఖులుజ- రాకలతయు

మృతి లేకయుండునది || యేకమైన || ౨.

• లోకంబునఁ జూడ నీయాత్మన | నేకులె

టింగి జూడన్ || లోక విత్తు పు త్రాకాంక్షలను

ని- రాగనింబిభి త్రాకృతులగుచు || రేక || ౩.

లోకోత్తరుఁడెందున్ పాండిత్యము | నై

కొని తరయందున్ || పాశ్చాత్యమషఁచి బాలుని

వలెనయి- మూకరీతిమా నాకలితుండగు || వే || ౪

ఏకాంతమునించున్ సర్వైశణ | లేకరీతి

నొండున్ || గాకనివానికిఁ బోకబొమ్మలుం-

డేకత్కర గుని యై కడతేరు || నేకమైన || ౫.

అశాణారాగము - త్రిపుటచాళ. (౧౦౭)

కొననే యపుతత్వము- సామాన్యండు || గో

(౫౪)

నునే॥౧॥ ధనసమృద్ధి మే దినిగల్గినజే! వన
ము సాధ్యమగుఁ గనమె దానిచే॥ కొనునే॥౨

పెనిమిటి యింపనియున్ ఛార్వయు! తను
జుఁగు నింపనియున్! ధనమునాదిగాఁ దనకొ
ఱకింపా! నని గాకవాని కనియింపగునే॥కొ॥౩

ఒనరుబిహ్లామైనన్ క్షత్త్రుంబుకా! ఘనహా
కములైనకా! మనవేల్పులుభూ తనికాయము
లన్ని! యనుప్రియంబులౌ! దనకమనింతియ॥౪

తనకేప్రియమయ్యెకా సర్వంబుం! దనయా
శ్శమయయ్యెన్! అనయ మాత్మద శకనశ్రీవ
ణము! మనననిదిధ్యా సనములఁ జేయక॥కొ॥౫

కర్మాగురాగము- అటకాశము. (౧౦౮)

అన్నియు నాతనిచే-యూరఁడెబిహ్లామన్ని॥౧.
అన్నియునందెయు- త్పన్నములందెనం! పన్న
జీవములందె-మిన్నకలయ మొందు! నన్నియు॥౨

తిన్నగ మనముననే- యుపాసింపు! పెన్ను
గకమముననే! అన్నిపాణిములకు- నాధారమ
తఁడెయి! వృన్నభాసుఁడు సత్య- సంతకుఁ
దాతఁడె॥యన్నియు॥ ౩.

అన్నిరసములు వానివె- పనులన్నియు! న
న్నితావులు వానివె! అన్నియుతానెగ కొ

(౫౫)

న్నవాఁడయ్యును! ఎన్నఁడు ఘనముగ- నె
న్నఁడుపలుకం॥జన్నియు॥ ౪.

ఎన్ని పెద్దవి యున్నవో- లోకమునందు,
నెన్నిచిన్నవి యున్నవో! అన్నిటి కధికుఁడు-
నన్నిటికణువైయు! మిన్నేటులటులనె- య
న్నిటివర్తిల్లు॥నన్నియునానెవే॥ ౫.

నాదరామక్రియరాగము- అటతాళము. (౧౦౯)

ఇదియొక యధ్వరము॥ పూరుషుఁడుమను॥ ని
దియొక॥౧॥ వడలని వాంఛలు మొదలదీక్షులిం
బొడవు చెయివులె తదంగములుగా॥నిది॥ ౨.

మొదలనిర్వచనాల్గు- వత్సరములు! పిదప
నల్బదినాల్గు! తుదీని నల్బదియెని- మిదియవిధ
వనము! లడమన తుది పెద్ద- నిదురయె యీవ
భృథ॥మిదియొక॥ ౩.

కదలని ధారణతో- మనమున్నున! వడలని
సారణతో! సకలమల సద్గుణ- మదిపరమేశు
ని! గదియిందిన సరు- నిదియది శ్రేణుల॥మిది
యొక యధ్వరము॥ ౪.

లలితరాగము- అటతాళము. (౧౧౦)

ఈకానిగతియే- ప్రియగు! నిశరణాగతియే॥యీ
కా॥౧॥ నాకహేతు విష- యాశలెడలియల!

(౫౬)

కేశము చూడఁగ- నాకగల్గు మా || కీశ || ౨.

నీ శరణాగత- నేర్చిన వానికి | సాశము
లూడఁగ దా | సాశము లూడిన- కేశము లుం
డవు | శశములునుజని- నాశము లేజివీ | యీ ||

దేశకాలని- దేశశరణాతులర | మేశనిని
నునెప్పుడున్ | ఆశయముగని- భావముచేసెడి |
యాశుభమతులకు- నాశుభమగుపద || మీ || ౪.

శ్రీరాగము- ఆదితాళము (౧౧౦)

నీయతనంబే జేయ నయ్యెనిది | మాయతనమె
దేవ || నీయతనంబే || ౧ || స్వాంతాద్భుత-
మాయాకల్పిత | కావేంద్రియ సము-దాయుఁ
డైవెతగు || నీయతనంబే || ౨.

ఆయత పద సము- దాయము గుమకగఁ |
జేయనన్ను నిల్పి | గేయచమత్కృతి- జేయఁ
గ మాధవ | రాయని నమరించి || శ్రీయోని
లయా మ్నాయాంతార్థ- న్నాయాస్పాద
న ధీయుక్తి గుణ | శ్రీయుతుఁడగు నా రా
యణఁజుతి- రాయ వర్మనకుఁ బాయకయొ
గుఁగితి | నీయతనంబే || ౩.

సురటురాగము- రూపకతాళము. (౧౧౧)
మంగళము త్తుంగగుణపా- నంగఁ జేయవే |

(౫౭)

మంగళ॥౧॥ రంగచ్చితి శృంగగణి- శృం
గాటక గంగతన॥స్సంగము ॥౨॥

సంగతులు రంగ వేంకట- రంగనాథ-
రంగదంత॥ రంగమనెడు , రంగమనల- రంగం
జేయచు॥ ఇ. గిత బహు భంగునీ- వంగీ
శృతి నలంఛన॥ గంగీత సత్కృతలు- గం
గల నర పుంగవులు॥మంగళముత్తుంగ॥ ౩॥

సంగపూజము.

శ్రీ

ఉపనిషత్సారగీతములు

సూ చి క.

అండమైన బ్రహ్మవాదము-	౯౨-
అంబే గూనఁదము-	౩౩-
ఆతఁడే గతిగా-	౮౫-
ఆతివాది యగునే-	౭౫-
ఆదె పరమాకాశము-	౧౦౦-
ఆదె యమృతపదవి-	౬౦-
ఆనంతానందుని-	౧-
అన్నియు నాతని వే-	౧౦౮-
ఆమితమహిమగతు-	౧౫-
ఆతనికే జేతునతుల-	౭-
ఆతనిదే చుమీ-	౫౧-
ఆదరింపవయ్యా-	౩౮-
ఆదీ బహ్మ మొక్కఁడే-	౧౦౫-
ఆనందమయుఁ బరమాత్ముఁ-	౭౭-
ఆనం వాసుష్ఠా నప్రదమగు-	౨౭-
ఆనందింపవే- ఓమన సా-	౩౭-
ఆ నాదొక్క ఁడే-	౯౯-
ఆయాత్మతో చుటే-	౫౮-

(౨)

అలకింపఁదగునదియిదియే-	౪౨-
ఇందలు నెఱుఁగరుగా-	౭౦
ఇంపైనదిసూ వె-	౮౯-
ఇదిగాదదిగాదు-	౯౭-
ఇదియొకి యధ్వరము-	౧౦౯-
ఈనదిమాయామయమైనది-	౪౦-
ఈశశీతియే పాఠ్యము-	౧౧౦-
ఉదరుఁడవుగావే-	౫౪-
ఉన్నఁడెందున్-	౮౩-
ఉరుభూతమునూర్పులె-	౯౮-
ఎంతవాఁడవయ్యా-	౪౮-
ఎన్నఁడరమె-	౬౬-
ఏకమైనయ్యాగ్ని-	౧౦౬-
ఏమందుమయ్యా-	౬-
ఓయధీశయీవిచిత్ర-	౮౬-
కనుంగొనవలెక-	౪౪-
కరుణింపవే ఓసామి-	౩౦
కలుగదుగా కలుషము-	౨౦
కల్లగాదుఁనరయ్యా-	౧౯-
కష్టఫలములే కర్తములు-	౬౯-
కనరేయికల్యాణము-	౪౫-

(3)

కమిమహిమ సుమహిమన్-	20-
కొనవలయు వేదాంత ఘనసారముగా-	8-
కొనునేయమృతత్వము -	102-
కొలాహలములు చేసెదరేలా-	3-
భేదమేలామతిమోదమేలా-	౫0
గతయనితలెదలే -	10-
చింతసేయనే నెంతవాడె -	18-
చగన్నాటకలీలా-	౯౮-
చయదయానిధేహిదేవ-	౮2-
తరింపవలయుఁజూమి-	13-
తలంపుననెదేవా-	౬౨-
తెలియవలయుఁదిరముగా-	౫-
తెలియవలెన్ పరమాగ్ధుఁబుగా-	౮౪-
తెలియుఁడీపరతత్త్వంబిందే-	౨౯-
దేవదేవనీకేవందనములా-	2౯-
దేవమహానుభావకావవే-	౯౫-
దేవాధిదేవనిన్నేసేపింతునయ్య-	౬౪-
దేవుని నెవ్వఁడుదెలియుచున్నాఁడు-	౮-
దొరకొనునే ఒరులకనిది-	౨౫-
ధీరాధ్యుతపరిశమహిమార్థ-	౮౮-
నన్ను బగన్నాథఁగొల్వకే-	3౬-

(౪)

నరుండమృతగిగనున్-	౨౧-
నిగ్గమెపెంపెకుగఁగాక-	౩౪-
నిత్యానందమయా-	౭౪-
నిదురమేలగునరయ్యా-	౫౨
నీకేనమోవాకమయ్యా-	౪౭-
నీనానాగద్గుణములకు-	౯౬-
నీమాయలెమలింప-	౫౬-
నీయతనంబేదేయ-	౧౧౧-
నీవెకారణంబవు-	౭౨-
పండితులెఱిగిన-	౧౭-
పట్టునడుఁజుమీ-	౧౦౧-
పరమపురుషుఁడొక్కఁడెఱా-	౧౬-
పరమబ్రహ్మనుఁడెలియవలెనదే-	౯౩-
పరావరతే మంశమ్-	౧౦౪-
పరావరునిరూపముఁగననంతనె-	౭౬-
పరికింపఁగపిశ్వరూపమె-	౬౮-
పరికింపరెచతురులార-	౪౯-
పరఁడగువానికిఁసరిగఁడే-	౭౩-
పాలింపదేయనఁజాలుదుమే-	౧౦౨
పొల్తుపెనగోవున్నది-	౮౧-
ప్రణయమునవిపక్షులు-	౨౮-

(x)

పాశ్చాత్యునకు రిపదవి -	౬౫-
ఫలముగలుగకున్నే -	౮౨-
భారమునీడే -	౮౬
భావనలోనేతలఁచి -	౨౪
భూరినను నారారము -	౨౩-
మంగళముత్తుంగగుణ -	౧౧౨-
మహిమముఁదెలియన్ -	౩౪-
మాయందువయసేయవే -	౮౦-
మునుమున్నొకఁడేసుమీ -	౯౦-
మోచించినరయ్యా -	౨-
లోనేయున్నాఁడు -	౫౯-
వందేహందేవం -	౧౦౩-
వదలునేభవపాశము -	౬౭-
వరధీరుండెవ్వాఁడో -	౫౩-
వానికేయివందనము -	౩౧-
వానిఁగన్గొనవెంతవారము -	౯-
వానివలన విశ్వముపుట్టుక -	౬౧-
వినరయ్య జనుబార -	౧౧-
వీనుఁడమృతతయ -	౨౬-
వీరఁగీనిగమాంత వేద్యంబున్ -	౧౨-
వీర్షవీంసుటకువీరీతము -	౨౨-

(౬)

వివేకంబెతోడునీడరా-	౩౨-
వేద్యమిదేసుమీ-	౪౧-
సందేహంబేలా-	౫౨-
సత్యవారికేజయంబగు-	౬౪-
సమస్తంబాత్మమయంబా-	౭౧-
సారాకార నీకే-	౮౫-
సుమతులార వినరే-	౧౮-
సులభమెయాత్మ సుజ్ఞానము-	౪౩-
స్వామికినమస్కారము-	౩౯-
స్వామియంతర్యామి-	౬౩-

శ్రీమద్విద్య

